

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 57. De Appar omnib. discipulis facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIONVM. 355

10. Christus non solum vult desiderari & rogari à nobis, sed cogi; non existimemus nos vnquam consecuturos aliquam virtutem aut perfectionem solum desiderando aut petendo illam à Deo, si non coniungamus etiam coactionem, pugnando viriliter contra difficultates, quæ occurrunt, quia scriptum est, quod regnum Dei vim patiat, & quod violenti illud rapiant. *Mat. 11.*

11. Christus etiam si secundum carnem ascendisset ad altiorem & gloriosum statum, retinuit tamen primam humilitatem, & mansuetudinem, non dedignans agere & instruire istos duos discipulos, etsi aliis essent inferiores: Ita illi qui euehuntur ad dignitates & statum altum, non debent dedignari agere cum pauperibus & humilibus in ipsorum necessitatibus. Similiter concionatores non debent intermittere, quin instruant sua doctrina auditores, etsi sint pauci & vilis conditionis.

MEDITATIO LVII.

APPARET SIMVL CON-

GREGATIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Discipuli omnes præter Thomam do- *Luc. 24.*
mi congregati erant, propter Iudæo- *Ioan. 20.*
rum metum.

II. Ingres-

II. *Ingressus ianuis clausis Christus: stetit in medio, & dixit pax vobis.*

III. *Spiritum sanctum eis dedit, ad scripturam intelligendam & remittenda peccata.*

FIGURA.

Gen. 45. Iosephus Patriarcha, manifestans se fratribus suis in Aegypto, cum illi starent attoniti, & perculsi timore, dixit: Ego sum frater vester Ioseph, nolite timere; & amplexatus ac exosculatus est eos magno amore.

Tob. 12. Angelus Raphael aperiens se Tobiae & filio eius, cum ipsi essent omnino perturbati, dixit: Pax sit vobis, nolite timere.

PROPHETIAE.

Eze. 34. Ego ipse requiram oues meas, & visitabo eas, sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum.

DOCUMENTA.

I. **C**um Apostoli essent simul congregati, ob timorem ianuis & fenestris clausis, venit Christus, & stetit in medio illorum. Si volumus, vt Dominus sua gratia sit inter nos, debemus primò habere ipsius sanctum timorem, de quo est scriptum, quod

MEDITATIONVM. 357

quod timor Domini expellat peccatum. Secundo debemus esse vniti vinculo caritatis cum nostris proximis. Nam Apostolus ait, *Habete pacem ad inuicem, vt Deus pacis sit vobiscū.* Tertio debemus esse collecti, & oblerare portas sensuum nostrorū, Nam scriptum est, quod mors intret per fenestras.

2. Dominus apparuit Apostolis vesperi; per vesperam intelligitur finis & perfectio operis, vt intelligamus quod se non ostendat perfecta animę in principio, quando incipit bene agere, sed in fine quando perseuerauerit vsque ad extremum, tunc illam reddit dignam beatifica visione.

3. Dominus dedit pacem suis discipulis; Quando in nobis sentimus aliquem remorsam, nec habemus illam pacem conscientię quam desideraremus, est signum quod non seruiamus Christo ex fidelitate & puritate, qua conuenit; simus ergo veri discipuli Christi, & pax eius erit nobiscum.

4. Cum Christus vellet vt discipuli cognoscerent, quod ipse verē esset Dominus, monstrauit illis manus, pedes & latus. Ex quo intelligimus, quod sit efficacissimū mediū, ad imprimendum in animam aliquam cognitionem & amorem Christi, si consideremus quantum egerit & passus sit pro nobis.

5. Cum discipuli adhuc essent timidi, & tardi ad credendam veritatem resurrectionis, Dominus priusquam illis loqueretur de alijs rebus, familiariter cum illis sumpsit cibum, dans nobis in hoc exemplum, vt quando volumus adiuuare peccatores, curemus prius, vt eos attrahamus beneuola & benigna conuersatione, condescendendo illis in nonnullis

us:ste-
vobis.
d scri-
itten-

ans se
li sta
dixit:
ite ti-
tus est

Tobia
o per-
mere.

isitabo
um in
arum

grega-
nestris
etit in
us sua
habere
ptum,
quod

nullis, quibus licet, ob eorum infirmitatem, & (vt solet dici) debemus intrare cum eo quod est illorum; exire autem cum nostro.

6. Apostoli offerebant Christo piscem assum & fauum mellis. Si volumus esse instar grati tibi ori Christi Domini nostri, simus assi pisces per mortificationem carnis, & fauus mellis per deuotionem mentis.

7. Postquam Apostoli vnà cum Christo cibum sumpserunt, aperuit illis sensum, & declarauit scripturas; quæ erant de ipso, vnde illi dubio procul magna voluptate repleti sunt: Tunc anima est perfectè illuminata, & capax diuinorum secretorum effecta, quin imo repleta spirituali consolatione, quando dignè accedens ad mensam Christi, pacitur ab ipso pretioso corpore & sanguine spõsi sui.

8. *Sicut misit me viuens Pater, ita ego mitto vos*, dicebat Dominus ad Apostolos, Pater non misit Filium in hunc mundum vt regnaret; sed vt pateretur & portaret crucem pro nobis: ita Christianus, & multo magis Religiosus; non existimet se vocatum ad quietem & gaudia huius mundi: sed ad magnos labores, & dura qualibet pro Christo perpetienda.

9. Christus dedit Apostolis potestatem remittendi peccata dicens fore, vt quorum peccata ipsi remisissent in terra, in cœlo remissa essent. O quam bonus & suavis est Dominus, quandoquidem non vult instituire de nobis aliud iudicium in cœlo, quam illud ipsum, quod nos ipsi instituimus in terra! Si igitur peccata nostra horremus, & cupimus

mus fugere iudicium Dei, non debemus re-
formidare iudicium illorum, qui sunt æquè
infirmi & peccatores, vt nos ipsi.

MEDITATIO LVIII.
APPARET DISCIPVLIS
PRÆSENTE THOMA.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Thomas cum apparitioni prædictæ nõ Ioan. 20
interfuisset, protestatus erat: nisi vi-
dero &c.
- II. Post dies 8. iterum clausis ianuis
obtulit se videndū Christus, & Tho-
ma dixit: infer digitum tuum huc
&c.
- III. Exclamauit Thomas: Dominus
meus &c. cui subintulit Christus:
Beati qui non viderunt &c.

PROPHETIÆ.

IN die tribulationis meæ Deum exquisiui Psal 76.
manibus meis, & non sum deceptus.
Vias eius vidi, & sanauit eū & reduxi, & Psal. 57.
reddidi consolationes ipsi, & lugentibus eius.
Cum reciderit, non collidetur: quia Do- Psal. 36.
minus supponit manum suam.

DOCV.